

past. Zdelo se mi je, kakor da bi večkrat obrnil glavo v tisto smer in vohal zrak. Končno se je dvignil. Leno se je oprijela njegova roka veje nad njim, pretezal se je, usta so se odprla, dolgi temnorjavi zalisci so se stresli, na ves glas je zehnil, pri čemer si neolikanec niti roke ni položil pred usta, da se je videlo njegovo sijajno a plavno veliko zobovje. Zobovje, s katerim raztrga leoparda.

Zdajci so spodaj počile suhe vejice. Nosorog stopi iz goščave in se bliža tolmunu pod mojim drevesom. Z drevja blebečejo opice, nekatere, pomazane z lepilom, popadajo z vej in se valjajo po mokri travi. Orangutan je napihnil svoj podvratni meh, zarjovel nad nosorogom, potem pa jo je ježno ubral naravnost proti pasti, se ustavil zibajoč se na neki veji, sedel in pričel vohati. Zdaj daleč stegne glavo. Zmeš duha po durjanu in čebuli, ki sem jo bil zaradi ostrega vonja nalašč navezal v pasti poleg orehov, ta zmes pričinja učinkovati. Le malo časa si pomišlja gospod orangutan, potem poskusi pogledati v past. Dolga roka se tipaje stegne v odprtino in oprijemlje to in ono. Spet sedi mirno in premišlja, potem pa po kratkem obotavljanju zma-

gata radovednost in sladkosnednost: splazi se v past. V meni je zaplala lovska kri, drhtim od razburjenja, in malarije. Zdajci zazveni sprožena past. Veselje je veliko. Saj so se gotovo tudi v druge pasti ujeli orangutani.

Pod menoj je nosorog srebal iz mlake. »Tudi tebi, moj dragec, so urice svobode že preštete« sem šepetal predse. »Jutri zjutraj boš na svoji stezi naletel na čedno jamico, v katero se boš mirno vlegel; potem te bom, kar ne bo zelo lahko, spravil iz tvoje posteljce, te zvabil v kletko in poslal v Melbourne, kjer ti bodo uredili lep prostorček v zou«.

Trije orangutani, dva samca, med njima krasotec, ki sem ga bil že prejšnji dan opazoval, ena samica, dve morski mački in nenavadno dragocen plen, rjavi vriskač, ena najredkejših in najtežje ulovljivih živali, so bili plen zadnje noči. Z uspehom sem bil docela zadovoljen.

Po preteku dveh tednov sem imel pet najlepših orangutanov, nosoroga, rjavega vriskača in obilico manjših živali.

Na treh splavih in enajstih velikih čolnih smo splavili plen do obale. Spotoma je žal vriskač poginil.

(Konec prihodnjije)

Punčkina Velika noč

Mala punčka naša
ima želje tri,
za Veliko noč si
tole vse želi:

Tako pomarančo,
sladko kakor med,
da bo posladkala
z njo vesoljni svet!

Tak brtavs potice,
debel in visok,
da se bo mastil z njim
v vasi vsak otrok.

Piruhov pa slastnih
tisoč in še več:
ta bo rožnat, moder,
oni temnordeč.

V njenem drobnem srčku
je Velika noč,
kakor v naših srcih
je bila — nekoč ...

B. V. Radoš